

Рим утверджує видіння - Номер три

Сполучені Штати і пророче видіння: заклик до глибокого вивчення Біблії та її розуміння

Jeff Pippenger

2024-07-14

У двох попередніх статтях, які розглядали власне тлумачення, що стверджує, ніби Сполучені Штати були зображені як "грабіжники твого народу", які "утверджують видіння" в одинадцятому розділі книги Даниїла, чотирнадцятому вірші, ми навели уривок з пера Еллен Уайт, у якому сказано: "Члени церкви будуть кожен окремо випробувані й перевірені." Той процес перевірки, випробування та просіювання, який у третьому розділі книги Малахії зображено як Посланець Заповіту, що очищує срібло й золото, вже триває. У третьому розділі книги Малахії йдеться про очищення.

І він сяде, як плавильник і очищувач срібла; і очистить синів Левія, і переплавить їх, як золото та срібло, щоб вони приносили Господеві приношення в праведності. Тоді приношення Юди та Єрусалима буде приємним Господеві, як за давніх днів і як у минулі роки. Малахії 3:3, 4.

Ті, хто дотримується думки, що Сполучені Штати є символом, який утверджує видіння, не змогли або не захотіли зрозуміти, що послання, яке було розпечатане у липні 2023 року, є тим, що очищує кандидатів до числа ста сорока чотирьох тисяч. У синагозі в Капернаумі було прообразно показано остаточне очищення ста сорока чотирьох тисяч.

Ісус відверто сказав їм: «Є деякі з-поміж вас, що не вірять», і додав: «Ось чому Я сказав вам, що ніхто не може прийти до Мене, якщо це не дано йому Моїм Отцем». Він хотів, щоб вони зрозуміли, що якщо їх не тягне до Нього, то тому, що їхні серця не відкриті для Святого Духа. «Душевна людина не приймає того, що від Духа Божого, бо для неї це безумство; і пізнати того не може, бо це осягається духовно». 1 Коринтян 2:14. Вірою душа споглядає славу Ісуса. Ця слава прихована, доки через Святого Духа в душі не запалає віра.

Через публічний докір їхньому невір'ю ці учні ще більше відчужилися від Ісуса. Вони були вкрай невдоволені і, бажаючи завдати болю Спасителеві та потішити злобу фарисеїв, відвернулися від Нього і зі зневагою покинули Його. Вони зробили свій вибір — узяли форму без духу, лущиння без зерна. Свого рішення вони вже ніколи не переглянули; бо більше не ходили з Ісусом.

"Віяло Його в руці Його, і Він дочиста очистить тік Свій, і збере пшеницю Свою до житниці." Матвія 3:12. Це був один із періодів очищення. Словами істини полова відділялася від пшениці. Бо вони були надто марнославні й самоправедні, щоб прийняти докір, занадто прив'язані до світу, щоб прийняти життя смирення, багато хто відвернувся від Ісуса. Багато хто й досі чинить так само. І сьогодні душі випробовуються так само, як і ті учні в синагозі в Капернаумі. Коли істина доходить до

серця, вони бачать, що їхнє життя не відповідає волі Божій. Вони бачать потребу в цілковитій зміні самих себе; але не бажають узятися за справу самозречення. Тому вони гніваються, коли їхні гріхи викриваються. Вони відходять, ображені, так само, як учні залишили Ісуса, нарікаючи: "Жорстке це слово; хто може його слухати?" Бажання віків, 392.

Золото та срібло в ілюстрації Малахії про остаточне храмове очищення ста сорока чотирьох тисяч були представлені «словами істини».

Ось Я пошлю Свого посланця, і він приготує дорогу переді Мною; і Господь, Якого ви шукаєте, раптом прийде до храму Свого, — Посланець Заповіту, у Якому ви тішитесь. Ось Він прийде, говорить Господь Саваот. Та хто витримає день Його приходу? І хто встоїть, коли Він з'явиться? Бо Він — як вогонь плавильника і як луг пральників. Малахії 3:1, 2.

Усі пророки, включно з Малахією, вказують на останні дні. У першій із цих статей ми цитували The 1888 Materials, сторінка 403, де сказано: "Той, хто задовольняється власним теперішнім недосконалим знанням Писання, думаючи, що цього досить для його спасіння, перебуває в смертельній омані. Є багато таких, хто не всебічно озброєний біблійними аргументами, щоб уміти розпізнавати помилку і засуджувати всі ті традиції та забобони, які були видані за істину." Ті, кого визначено в тому ж уривку, "не є ретельними дослідниками Біблії", які "не вивчали цілеспрямовано" ті "уривки Писання", де існують "розбіжності в поглядах". Ті, до кого звертаються, "не читають Біблію [для того, щоб] привласнити кістковий мозок і тук своїм душам. Вони не відчувають, що це голос Бога, який говорить до них. Але, якщо ми бажаємо зрозуміти шлях спасіння, якщо хочемо побачити промені Сонця праведності", вони "мають вивчати Писання з метою."

Перша стаття зазначила, що одним із елементів їхньої хибної пророчої моделі є уривок з «Великої боротьби», де записано: «Папство у Старому Світі й відступницький протестантизм у Новому вдадуться до подібних дій щодо тих, хто шанує всі божественні настанови». Велика боротьба, 615. Їхнє приватне тлумачення стверджує, що це речення ототожнює «папство» з минулим, а «відступницький протестантизм» — із сучасним світом. Після того як граматичні докази засвідчили, що запропоноване ними застосування цього речення було вирване з його правильного змісту, вони не зробили жодного публічного спростування цього хибного застосування. Ба більше, вони використали цей самий уривок, щоб анонсувати свою наступну зустріч у Zoom. Водночас нам повідомляється, що «ми маємо переконувати всіх у необхідності старанно досліджувати божественну істину, щоб вони знали, що справді знають, що є істина». Не було жодної спроби відмовитися від хибної заяви, що, здається, є свідченням того, що ті, хто просуває це хибне застосування, не «старанно досліджують», аби «знати, що є істина».

Від самого початку цієї полеміки ми підходили до неї так, ніби це було більше, ніж просто розбіжність між істиною та помилкою щодо того, кого представляють «грабіжники твого народу», і я й досі дотримуюся цієї позиції. До двохсоті статті матеріали про книгу Даниїла дійшли до того моменту, коли значення віршів з тринадцятого по п'ятнадцятий

одинадцятого розділу Даниїла було переконливо викладено. Ці вірші представляють історію від 1989 року до близького недільного закону, про який ідеться у сороковому вірші одинадцятого розділу Даниїла.

Ми визначали ту історію як приховану історію сорокового вірша. Ми також встановили, що коли сестра Вайт стверджує: «книга, що була запечатана, — це не Одкровення, а та частина пророцтва Даниїла, яка стосується останніх днів», то прихована історія сорокового вірша одинадцятого розділу книги Даниїла є «тією частиною пророцтва Даниїла». Вірші з тринадцятого по п'ятнадцятий представляють пророчу істину, яка розкривається в останні дні. Отже, ці три вірші також представлені і як «Одкровення Ісуса Христа», і як «Сім Громів» у книзі Одкровення, яка розкривається безпосередньо перед закриттям часу благодаті. Коли сестра Вайт посилається на ту «частину книги Даниїла», уривок, у якому міститься це твердження, говорить:

Нехай ніхто не думає, що, якщо він не може пояснити значення кожного символу в Об'явленні, то для нього марно досліджувати цю книгу, прагнучи пізнати сенс істини, яку вона містить. Той, Хто відкрив ці таємниці Іванові, дасть старанному шукачеві істини передсмак небесних благ. Ті, чий серця відкриті для прийняття істини, зможуть зрозуміти її настанови й отримують благословення, обіцяне тим, які «слухають слова цього пророцтва і зберігають те, що в ньому написано».

В Об'явленні всі книги Біблії сходяться і завершуються. Тут міститься доповнення до книги Даниїла. Одна — пророцтво; інша — одкровення. Книга, яку було запечатано, — не Об'явлення, а та частина пророцтва Даниїла, що стосується останніх днів. Ангел наказав: «А ти, о Даниїле, сховай ті слова, та запечатай книгу аж до часу кінця». Даниїла 12:4. Дії апостолів, 584, 585.

Слово «complement» означає доводити до досконалості. Частина книги Даниїла, що стосується останніх днів і яка розпечатується в час кінця, довершується, коли її поєднують «рядок на рядок» з «Об'явленням Ісуса Христа» та «Сімома Громами». Ці три виклади становлять послання, яке розпечатано і яке, відповідно, є «словами істини», що застосовуються для «очищення» ста сорока чотирьох тисяч під час остаточного очищення храму, про яке говорить Малахія, як це представлено у віршах з тринадцятого по п'ятнадцятий одинадцятого розділу книги Даниїла. Середній вірш — це вірш, у якому представлено нинішню суперечку, і таким чином він відображає ідентичну суперечку, з якою зіткнулися міллерити у своїй пророчій історії.

Стверджувати, що «грабіжники твого народу» у чотирнадцятому вірші — це Сполучені Штати, — є досконалою паралеллю до протестантів міллеритської історії, які стверджували, що грабіжники представляли Антіоха Епіфана. Суперечка очистить золото й срібло від шлаку, але важливіше те, що суперечку було допущено, щоб вона привела тих, кого представляють левіти з третього розділу Малахії, до ще глибшого, ніж будь-коли, вивчення Божого пророчого Слова. «Чоловік із щіткою для сміття» зі сну Вільяма Міллера тепер вимітає з кімнати фальшиві монети та коштовності, на випередження Його праці з повторного збирання справжніх коштовностей у досконалий порядок, який сяє вдсятеро

яскравіше за сонце.

Суперечці дозволили відбутися, щоб виконати саме цю працю, бо нам було дано знати, що: «Бог пробудить Свій народ; якщо інші засоби не спрацюють, серед них з'являться єресі, які просіють їх, відділяючи половину від пшениці. Господь закликає всіх, хто вірить Його слову, пробудитися від сну. Прийшло дорогоцінне світло, відповідне для цього часу. Це біблійна істина, що показує небезпеки, які вже нависли над нами. Це світло має привести нас до старанного вивчення Писання і найретельнішого критичного дослідження позицій, яких ми дотримуємося. Бог бажає, щоб усі аспекти й положення істини були ретельно й наполегливо досліджені з молитвою та постом. Віруючі не повинні задовольнятися припущеннями та нечіткими уявленнями про те, що становить істину»."

«Єресі», які Він допускає та використовує, щоб пробудити Своїх сплячих святих, — це «давні спори».

В історії та пророцтві Слово Боже змальовує тривалу боротьбу між істиною та оманю. Ця боротьба й досі триває. Те, що було, повториться. Старі суперечки оживуть, і нові теорії постійно виникатимуть. Але Божий народ, який у своїй вірі та виконанні пророцтва узяв участь у проголошенні вісток першого, другого і третього ангелів, знає, на чому стоїть. Він має досвід, дорожчий за щире золото. Він має стояти твердо, як скеля, тримаючись початку своєї впевненості непохитно до кінця. Вибране послання, книга 2, 109.

Суперечка щодо "грабіжників твого народу" — це давня суперечка з мілеритської історії, яка є "початком їхньої впевненості", якого їм сказано триматися "непохитно до кінця". "Початок" "впевненості" ста сорока чотирьох тисяч — це основоположні істини, представлені на піонерських таблицях 1843 і 1850 років.

Ворог намагається відвернути думки наших братів і сестер від праці приготування народу, щоб устояти в ці останні дні. Його софізми покликані відводити думки від небезпек і обов'язків цього часу. Вони вважають за ніщо світло, яке Христос прийшов із небес, щоб дати Іванові для Свого народу. Вони навчають, що події, які безпосередньо перед нами, не настільки важливі, щоб заслуговувати на особливу увагу. Вони зводять нанівець істину небесного походження і позбавляють Божий народ його минулого досвіду, даючи натомість лженауку.

'Так говорить Господь, станьте на дорогах і подивіться, і запитайте про давні стежки, де та добра дорога, і ходіть нею.'

Нехай ніхто не намагається руйнувати підвалини нашої віри — ті підвалини, що були закладені на початку нашої праці молитовним вивченням Слова і через одкровення. На цих підвалинах ми будували протягом останніх п'ятдесяти років. Люди можуть вважати, що знайшли новий шлях і що можуть закласти міцнішу основу, ніж та, що вже закладена. Але це велика омана. Ніхто не може покласти іншої основи понад ту, що вже покладена.

У минулому багато хто узялися будувати нову віру, встановлювати нові принципи. Але скільки простояла їхня споруда? — Вона невдовзі впала; бо не була збудована на Скелі.

Хіба першим учням не доводилося стикатися з людськими висловлюваннями? Хіба їм не доводилося вислуховувати хибні теорії, а потім, зробивши все, стояти непохитно, кажучи: «Іншої основи ніхто не може покласти, крім тієї, що вже покладена»?

«Тож ми повинні твердо триматися початку нашої впевненості аж до кінця. Слова сили були послані Богом і Христом цьому народові, виводячи його зі світу, пункт за пунктом, у ясне світло нинішньої істини. Вустами, торкненими святим вогнем, Божі слуги проголосили вістку. Божественне слово поставило свою печать на справжності проголошеної істини.» Review and Herald, 3 березня 1844 р.

«Давні стежки» Єремії — це «підвалини, закладені на початку нашої праці». Ці істини були утверджені «на Скелі», і в історії міллеритів ті основоположні істини становили «звістку теперішньої істини», проголошену у 1842, 1843 і 1844 роках.

Нехай Бог допоможе вам сприйняти слова, сказані мною. Нехай ті, що стоять як Божі сторожі на стінах Сіону, будуть людьми, здатними бачити небезпеки, які стоять перед народом, — людьми, що вміють відрізнити істину від омани, праведність від неправедності.

Надійшло попередження: не можна допустити нічого, що порушить основу віри, на якій ми будемо відтоді, як у 1842, 1843 і 1844 роках прийшла вістка. Я був у цій вістці, і відтоді я стою перед світом, вірний світлу, яке Бог дав нам. Ми не маємо наміру знімати наші ноги з платформи, на яку їх було поставлено, коли день у день ми шукали Господа ревною молитвою, шукаючи світла. Чи думаєте ви, що я міг би відмовитися від світла, яке дав мені Бог? Воно має бути як Скеля Віків. Воно вело мене відтоді, як його було дано. Браття і сестри, Бог живе, царює й діє сьогодні. Його рука на колесі, і у Своему провидінні Він повертає колесо відповідно до Своєї волі. Нехай люди не прив'язуються до документів, які диктують, що вони робитимуть, а чого — ні. Нехай вони тримаються Господа Бога Неба. Тоді небесне світло засяє в храмі душі, і ми побачимо спасіння Боже. Review and Herald, 14 квітня 1844 р.

Послання, яке проголошували "у 1842, 1843 і 1844 роках", — це послання, представлене на піонерській таблиці 1843 року. У травні 1842 року було надруковано триста таблиць 1843 року. Еллен Вайт і піонери свідчили, що ця таблиця була виконанням наказу з другого розділу Авакума записати видіння й ясно викласти його на таблицях. У той самий час було триста проповідників-міллеритів, і історики АСД засвідчують, що всі вони користувалися таблицею 1843 року.

Що могло б спонукати людину твердити, що піонерське ототожнення Риму як грабіжників твого народу, як це зображено на схемі, є помилковим? Що могло б спонукати когось прийняти це твердження? І що спонукає тих з нас, хто заявляє, що приймає піонерське розуміння, що Рим символізується виразом «грабіжники твого народу», але насправді не здатні самі захистити це розуміння?

У першій статті ми процитували такий уривок:

"Яким би не був розумовий розвиток людини, нехай він і на мить не подумає, що немає потреби в ретельному й безперервному дослідженні Святого Письма заради більшого світла. Як народ, ми покликані кожен зокрема бути дослідниками пророцтв. Ми повинні пильнувати з ревністю, щоб розпізнати будь-який промінь світла, який Бог відкриє нам." Свідчення, том 5, 708.

Я стверджую, що «світло, яке Бог» тепер «нам» відкриває, полягає в тому, що ми ще не повністю пробудилися до нашої відповідальності особисто зрозуміти перші п'ятнадцять віршів одинадцятого розділу книги Даниїла, і що ми не зрозуміли, що вірші з тринадцятого по п'ятнадцятий того ж розділу представляють істини, які звершують остаточне очищення та запечатання ста сорока чотирьох тисяч. Якби в цій самій історії не було введено жодних ересей, це було б доказом того, що ми повністю пробуджені. Але ця суперечка доводить протилежне.

Той факт, що серед Божого народу немає суперечок чи збурення, не слід вважати остаточним доказом того, що вони твердо тримаються здорового вчення. Є підстави боятися, що вони можуть не чітко розрізнати істину й оману. Коли дослідження Писання не порушує нових питань, коли не виникає розбіжностей у поглядах, які спонукали б людей самостійно досліджувати Біблію, щоб переконатися, що вони мають істину, то й тепер, як і в давнину, буде багато таких, які триматимуться традицій і поклонятимуться тому, чого не знають. . . .

Бог пробудить Свій народ; якщо інші засоби не подіють, серед них з'являться ересі, які просіють їх, відділяючи полу від пшениці. Господь закликає всіх, хто вірить Його слову, прокинутися від сну. Прийшло дорогоцінне світло, відповідне цьому часу. Це біблійна істина, яка показує небезпеки, що стоять просто перед нами. Це світло має спонукати нас до старанного вивчення Святого Письма і до якнайкритичнішого дослідження позицій, яких ми дотримуємося. Бог бажає, щоб усі аспекти й положення істини були ретельно й наполегливо досліджені, з молитвою і постом. Віруючим не слід задовольнятися припущеннями та нечіткими уявленнями про те, що становить істину. Їхня віра має бути міцно заснована на Божому слові, щоб коли настане час випробування і їх поставлять перед радами для відповіді за свою віру, вони були спроможні дати звіт про надію, що в них, з лагідністю та страхом.

«Обговорюйте, обговорюйте, обговорюйте. Теми, які ми представляємо світові, мають бути для нас живою реальністю. Важливо, щоб, захищаючи вчення, які ми вважаємо основоположними статтями віри, ми ніколи не дозволяли собі вдаватися до аргументів, що не є цілком обґрунтованими». Свідчення, том 5, 708.

Продовжуючи цей розгляд грабіжників Божого народу, ми доведемо, що спір щодо чотирнадцятого вірша одинадцятого розділу книги Даниїла між протестантами та міллеритами ідентичний суперечці щодо нової й приватної інтерпретації про те, що Сполучені Штати, а не Рим, утверджують видіння. Позиція, що The Great Controversy використовує вислів «старий світ» для позначення минулої історії, є «припущенням і

нечітко визначеною ідеєю» та ілюстрацією «аргументу, що не є цілком обґрунтованим».

Ті, хто використовували цей уривок, щоб підтримати своє припущення, ніби міллеріти помилялися, ототожнюючи Рим із грабіжниками твого народу, мають виконати свій християнський обов'язок і публічно відмовитися від свого твердження, бо воно неспроможне як граматично, так і історично. А ви, хто сидите осторонь цієї суперечки, несете відповідальність правильно розділяти слово істини, бо ви покликані бути дослідниками пророцтва, а не послідовниками людської ідеї.

Люди перекручують Писання на свою погибель.

І вважайте, що довготерпіння Господа нашого є спасіння; як і улюблений брат наш Павло, за даною йому мудрістю, написав до вас; як і у всіх своїх посланнях, говорячи в них про це; у яких є дещо важке для розуміння, що неукі та нестійкі перекручують, як і інші Писання, собі на погибель. Отже ви, улюблені, знаючи це наперед, бережіться, щоб і ви, зведені облудою беззаконних, не відпали від своєї непохитності. Але зростаєте в благодаті та в пізнанні Господа нашого і Спасителя Ісуса Христа. Йому слава і нині, і навіки. Амінь. 2 Петра 3:15–18.

Петро стверджує, що саме «невчені та нестійкі» «перекручують» Писання «на власну погибель». З цим узгоджуються і неодноразові застереження сестри Вайт, адресовані нам, щоб ми досліджували самостійно. Якщо ми не виконуємо свого обов'язку бути дослідниками пророцтв, ми прирікаємо себе на власну погибель.

Саме розбійники твого народу утверджують видіння, а Соломон зазначає, що де немає видіння, народ гине.

Де немає видіння, народ гине; а хто дотримується закону, той щасливий. Приповісті 29:18.

Одне з визначень слова «perish» — бути оголеним. Там, де існує неправильне розуміння видіння, воно ґрунтується на факті, що символ, який утверджує видіння, не зрозумілий або зрозумілий неправильно. Бути серед тих, хто гине, у Соломоновому застереженні — означає набути наготу, представлену лаодикійцями, яких виплюнуть з уст Господа при скорому настанні недільного закону. Чому ми мали б прийняти ідею, що спотворює ясний зміст висловлювань Сестри Вайт щодо Старого й Нового Світу та відкидає міллеритське ототожнення того, що саме Рим утверджує видіння, що було безпосередньо зображено на таблиці 1843 року, яка представляє основоположні істини адвентизму, а саме Христа, Скелю віків, якого зображують усі священні ілюстрації підвалин?

Але кожна будівля, зведена на іншому фундаменті, ніж Слово Боже, впаде. Той, хто, подібно до юдеїв за днів Христа, будує на фундаменті людських ідей і думок, на формах і обрядах людського встановлення або на будь-яких ділах, які він може чинити незалежно від благодаті Христа, зводить будівлю свого характеру на хиткому піску. Люті бурі спокуси змітуть піщаний фундамент і залишать його дим руїною на берегах часу.

'Тому так говорить Господь Бог, ... І покладу суд за мірило, а праведність — за відвіс: і град змете притулок брехні, а води заллють схованку.' Ісаїя 28:16, 17.

Але сьогодні милість благає грішника. "Як живу Я, говорить Господь Бог, не маю Я приємності у смерті нечестивого, а в тому, щоб нечестивий навернувся від своєї дороги й жив: наверніться, наверніться від ваших злих доріг; бо навіщо вам умирати?" Єзекіїль 33:11. Голос, що сьогодні промовляє до тих, хто не кається, — це голос Того, Хто з болем у серці вигукнув, коли споглядав на місто Своєї любові: "О Єрусалиме, Єрусалиме, що вбиваєш пророків і побиваєш камінням посланих до тебе! Скільки разів Я хотів зібрати дітей твоїх, як квочка збирає своїх пташенят під крила, та ви не захотіли! Ось ваш дім лишається вам пустий." Луки 13:34, 35, R.V. В Єрусалимі Ісус бачив символ світу, що відкинув і зневажив Його благодать. Він плакав, о вперте серце, за тебе! Навіть тоді, коли сльози Ісуса лилися на горі, Єрусалим ще міг покаятися й уникнути своєї загибелі. Ще на короткий час Небесний Дар чекав її прийняття. Тож, о серце, до тебе Христос і досі промовляє словами любові: "Ось Я стою при дверях і стукаю: коли хто почує Мій голос і відчинить двері, Я увійду до нього й повечеряю з ним, а він зі Мною." "Тепер час приємний; ось тепер день спасіння." Об'явлення 3:20; 2 Коринтян 6:2.

"Ви, хто покладає свою надію на себе, будете на піску. Але ще не пізно, щоб уникнути загибелі, що насувається. Перш ніж вибухне буря, втікайте до надійної підвалини. Так говорить Господь Бог: Ось Я кладу на Сіоні в підвалину камінь, камінь випробуваний, коштовний наріжний камінь міцної підвалини; хто вірує, не поспішить.' Зверніться до Мене і спасіться, всі кінці землі, бо Я — Бог, і нема іншого.' Не бійся, бо Я з тобою; не лякайся, бо Я — Бог твій: Я зміцню тебе, так, допоможу тобі, так, підтримаю тебе правицею Моєї праведності.' Не будете посоромлені й не зазнаєте ганьби навіки віків.' Ісаїя 28:16, R.V.; 45:22; 41:10; 45:17." Думки з Гори Блаженств, 150–152.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.